

นิพนธ์ต้นฉบับ

Received: May 28, 2021

Revised: July 1, 2022

Accepted: Aug 1, 2022

Published: Aug 15, 2022

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอมือง จังหวัดจันทบุรี
Factors Influencing Coronavirus 2019 Prevention Behavior among Upper Primary School Students in Mueang District, Chanthaburi Province

วรรณศิริ ศรีสุข ขนิษฐา เมฆมกล อธิชา บรรเทาวงษ์

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

Wansiri Srisuk, Kanitta Mekkamol, Onpicha Banthaowong

Phrapokklao Nursing College, Chanthaburi, Faculty of nursing Praboromarajchanok Institute

บทคัดย่อ

วิจัยหาความสัมพันธ์เชิงทำนายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอมือง จังหวัดจันทบุรี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอมือง จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 275 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบบจับฉลากไม่คืนที่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สถิติพรรณนา Pearson's product moment correlation coefficient และ Regression Analysis

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในอำเภอมือง จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดี ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอมือง จังหวัดจันทบุรี ได้ร้อยละ 16 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะ ควรมีการส่งเสริมให้นำปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากสื่อบุคคล และจากสื่อโฆษณาการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพนักเรียนให้มีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, ปัจจัยนำ, ปัจจัยเอื้อ, ปัจจัยเสริม

Corresponding author: วรรณศิริ ศรีสุข E-mail: wansiri@pnc.ac.th

Original article

Received: May 28, 2021

Revised: July 1, 2022

Accepted: Aug 1, 2022

Published: Aug 15, 2022

Abstract

This predictive correlational study aimed to study prevention behavior and factors predicting prevention behavior for Coronavirus 2019 among upper primary school students in Mueang District, Chanthaburi Province, Thailand. The study participants included 275 high school students recruited by a simple sampling method. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's product moment correlation coefficient, and regression analysis.

The results showed that prevention behavior of Coronavirus 2019 among upper primary school students in Mueang District, Chanthaburi Province was at a good level. The predisposing, enabling, and reinforcing factors influenced the prevention behavior of coronavirus 2019 among primary school students in Mueang District, Chanthaburi Province. Together, these factors in this model were able to predict 16 percent of the variability in prevention behavior for Coronavirus 2019 ($p < 0.05$). In conclusion, this study suggested that factors including behavior supporting resources, obtaining information about coronavirus disease 2019 from personal media and from advertising media are associated with improving students' health and prevention behavior towards Coronavirus disease 2019.

Keywords: Coronavirus Disease 2019, Predisposing Factors, Enabling Factors, Reinforcing Factors.

Corresponding author: Wansiri Srisuk E-mail: wansiri@pnc.ac.th

บทนำ

สถานการณ์การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งเป็น โรคอุบัติใหม่ที่องค์การอนามัยโลกประกาศให้เป็น ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขทั่วโลก เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563 การระบาดทำให้มีจำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น ปัจจุบันยังคงมีการระบาดไปทั่วโลก และมีการกลายพันธุ์ของเชื้อทำให้ผู้ติดเชื้อมีอาการ รุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จากข้อมูล วันที่ 19 มิถุนายน 2563 มีรายงานผู้ป่วยยืนยันทั่วโลก รวม 210 ประเทศ 2 เขตบริหาร พิเศษ 1 นครรัฐ จำนวน 8,599,280 ราย มีอาการรุนแรง 54,613 ราย เสียชีวิต 456,727 ราย สำหรับประเทศไทยพบ ผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 3,146 ราย รักษาหายและแพทย์ให้กลับบ้าน 3,018 ราย ผู้ป่วย ยืนยันที่เสียชีวิต 58 ราย ซึ่งการระบาดของ โรคนี้ส่งผลกระทบต่อทั้งด้านสาธารณสุข สังคม และ เศรษฐกิจของประเทศ (Department of Disease Control, 2020)

การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้สถานที่ต่างๆ มีมาตรการป้องกันการแพร่ระบาด หนึ่งใน สถานที่ที่ภาครัฐได้ออกมาตรการอย่างเข้มข้นคือโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนเป็นแหล่งรวมตัวของนักเรียน คุณครู ผู้ปกครอง แม่ครัวและแม่บ้าน และพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เช่น การเรียน การเล่น การ รับประทานอาหาร เป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกัน จึงมีโอกาสเสี่ยงต่อการแพร่กระจายของเชื้อโรคได้ง่าย เนื่องจาก เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถติดต่อได้ในระบบทางเดินหายใจของมนุษย์ โดยละอองฝอยของเชื้อ ผ่านทางการไอ จาม การสัมผัสสิ่งของที่ปนเปื้อนสารคัดหลั่งแล้วมาสัมผัสบริเวณจมูก ปาก ตา (Jantarabenjakul, W., 2020; Department of Disease Control, 2020) ที่ผ่านมามีข่าวในประเทศฝรั่งเศสพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่าง น้อย 70 รายในกลุ่มเด็กนักเรียนจากนอร์สเซอร์ และโรงเรียนประถมศึกษาชั้นต้นตั้งแต่ผ่อนคลายมาตรการเปิด สถานศึกษา (Thairath Online, 2020) ซึ่งความรุนแรงของการระบาดครั้งนี้อยู่ที่อัตราการแพร่เชื้อที่รวดเร็วและ กระจายเป็นวงกว้าง (Wa, A, 2020) ถึงแม้ว่าโรคนี้จะสามารถรักษาหายแต่แนวโน้มความรุนแรงของโรคสามารถ ส่งผลให้เกิดการเสียชีวิตได้ ดังนั้นการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเด็กและสถานศึกษามีความสำคัญอย่าง ยิ่ง โดยจะต้องมีการป้องกันการแพร่ระบาดที่อาจเกิดขึ้นในสถานศึกษาต่างๆ รวมทั้งดูแลไม่ให้นักเรียนและบุคลากร ทางการศึกษามีการติดเชื้อเกิดขึ้น

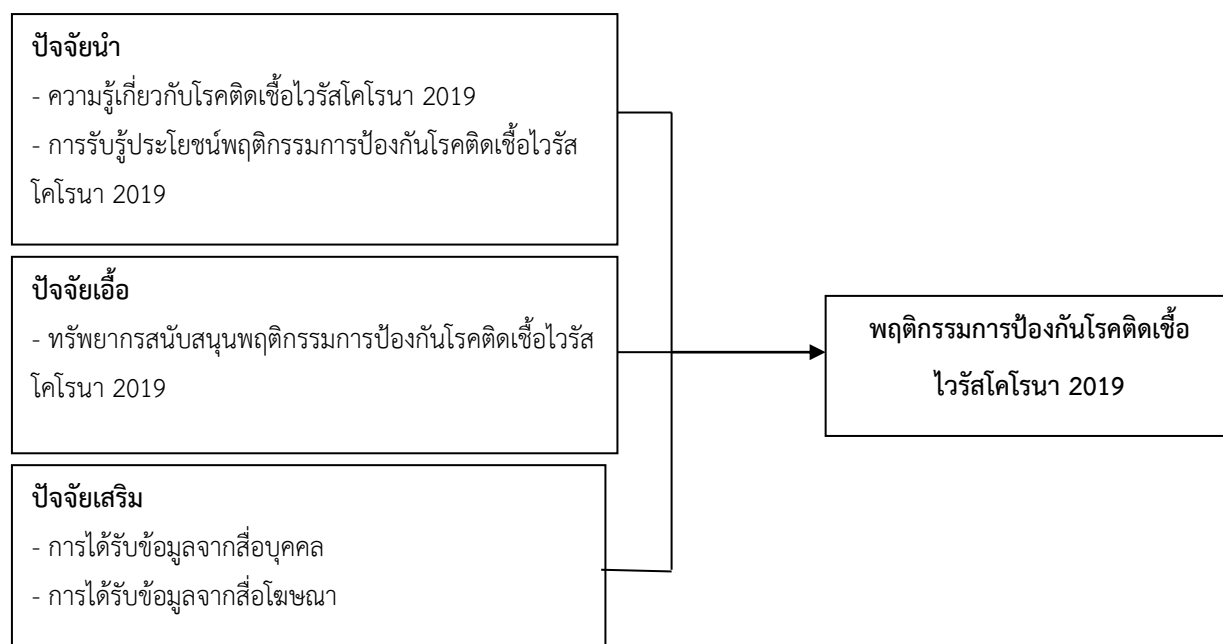
ปัจจัยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมป้องกันการโรคติดต่อ ได้แก่ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการใน การดูแลตนเองในด้านต่างๆ ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค รวมทั้งการรักษาในขั้นปฐมภูมิได้ด้วยตนเอง ซึ่ง ต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม ในการดูแลสุขภาพตนเองที่จะฝังอยู่ในจิตใจ เช่น การรักษาสุขภาพส่วนบุคคล การออกกำลังกาย การป้องกันรักษาตนเอง เป็นต้น (McLaughlin, K. A., Hilt, L. M. & Nolen-Hoeksema, S., 2007) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การดำเนินพฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องมีปัจจัย มาเป็นส่วนประกอบได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ตามแนวคิด PRECEDE-PROCEED ในส่วนของ PRECEDE Framework ที่เชื่อว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ จึงจำเป็นต้องค้นหา ปัจจัยที่เป็นสาเหตุเหล่านั้น และนำมาวางแผนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพต่อไป (Green LW., Kreuter MW., 2005) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดนี้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะ เห็นได้จากการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันอาการภูมิแพ้ในเด็กวัยเรียน พบว่าการสนับสนุนทางสังคม สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกบ้าน และการรับรู้อาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันอาการภูมิแพ้ และปัจจัยทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันอาการภูมิแพ้ได้ร้อยละ 20.5 ($R^2 = .205, p < .05$) (Nitirungruang P., Ua-Kit N., 2013) และการศึกษาปัจจัยความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารและทัศนคติเกี่ยวกับการ

บริโภคอาหาร ลักษณะทั่วไปในการรับประทานอาหารของครอบครัว การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา และการรับรู้จากสื่อบุคคล สามารถใช้ทำนายพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์ได้ร้อยละ 41.8 ($R^2 = 0.418$, $p < 0.01$) (Chaiyasung P., Yakasem P., Chuthongrat N., 2014) ประเทศไทยพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดได้มีการปิดสถานศึกษา เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้นักเรียนต้องมีการหยุดการเรียน หรือปรับเปลี่ยนการเรียนเป็นแบบออนไลน์ ดังนั้นการค้นหาล้างจายส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อช่วยสร้างแนวทางในการวางแผนการส่งเสริมสุขภาพนักเรียนในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษา ตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research) ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จาก คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์จังหวัดจันทบุรี ตามหนังสืออนุมัติเลขที่ CTIREC 055/ปี 2563

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอำเภอมืองจันทบุรี ในปีการศึกษา 2563 โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ เลือกโรงเรียนแบบเฉพาะเจาะจงในอำเภอมืองมา 2 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีประชากรนักเรียนหนาแน่น และเสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี และโรงเรียนบ้านนแก้วซึ่ง มีจำนวนนักเรียน ป. 4-6 รวมทั้งสิ้นจำนวน 767 คน จากนั้นหา กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอลล์แกรน (krejcie and morgan, 1970 อ้างใน ประสพชัย พสุ นนท์, 2557) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 256 คน เพื่อป้องกันแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ จึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 275 คน แล้วแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างตามประชากรนักเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี นักเรียน จำนวน 537 คน โรงเรียนบ้านนแก้ว นักเรียนจำนวน 230 คน สัดส่วนเป็น 2:1 ตามขนาดโรงเรียน ได้ 183:92 คน แล้วจับฉลากเลือกนักเรียนในโรงเรียนให้ได้ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้เครื่องมือรวบรวม ข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ เกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้น ปีที่ศึกษา ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 10 ข้อ เป็นตัวเลือกแบบตอบถูกผิด คะแนนเต็ม 10 คะแนน ส่วนที่ 3 การรับรู้ประโยชน์พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 5 ข้อ เป็นลักษณะมาตรประมาณค่า 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด/เห็นด้วยมาก/ เห็นด้วยปานกลาง/ เห็นด้วยน้อย และ เห็นด้วยน้อยที่สุด ส่วนที่ 4 ทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 6 ข้อ เป็นลักษณะมาตรประมาณค่า 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด/เห็นด้วยมาก/ เห็นด้วยปานกลาง/ เห็นด้วยน้อย และ เห็นด้วยน้อยที่สุด ส่วนที่ 5 การรับรู้อิทธิพลจากสื่อบุคคล และการรับรู้อิทธิพลจากสื่อโฆษณา จำนวน 10 ข้อ เป็น ลักษณะมาตรประมาณค่า 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด/เห็นด้วยมาก/ เห็นด้วยปานกลาง/ เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วย น้อยที่สุด ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 10 ข้อ เป็นลักษณะมาตรประมาณ ค่า 4 ระดับ ปฏิบัติเป็นประจำ/ ปฏิบัติบ่อยครั้ง/ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง/ และไม่เคยปฏิบัติ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหา โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านระบาดวิทยา พยาบาลดูแลด้านงานอนามัย โรงเรียน และครูประถมวัย โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 จากนั้นทดลองใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้น ป.4 – ป.6 โรงเรียนเทศบาลจันทบุรี 1 จำนวน 30 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ใช้วิธีคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 ได้ เท่ากับ .768 แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทรัพยากร สนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การรับรู้อิทธิพลจากสื่อบุคคลและการรับรู้อิทธิพลจาก สื่อโฆษณา และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้เท่ากับ .879, .730, .789 และ .773 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อกับโรงเรียนที่เลือกกลุ่มตัวอย่างไว้ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล และเข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียน และครูประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เพื่อชี้แจงรายละเอียดการวิจัยและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยพบครูประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ให้นำหนังสือขออนุญาตให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 นำไปให้ผู้ปกครอง เพื่อขออนุญาตในการเข้าร่วมการวิจัย เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างแล้ว นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ ในการเก็บข้อมูล ซึ่งพิจารณาตามความเหมาะสมโดยไม่รบกวนเวลาเรียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดการวิจัย วิธีการตอบแบบสอบถาม และขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ
4. แจกแบบสอบถาม ใช้เวลาในการทำ 20 - 30 นาที ถ้ามีข้อสงสัยให้สอบถามทีมผู้วิจัย รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของข้อมูล ได้แบบสอบถามจำนวน 275 ชุด
5. บันทึกข้อมูล วิเคราะห์ และแปลผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive statistics) โดยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมและพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี วิเคราะห์ด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)
3. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสมการถดถอย (Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี พบว่าเป็นเพศชายร้อยละ 28 เพศหญิงร้อยละ 72 มีอายุระหว่าง 9 - 14 ปี การศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 30 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 34 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 36

พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ร้อยละของพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275)

พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
1. ใส่หน้ากากอนามัย/หน้ากากผ้า เวลาออกนอกบ้าน	78.9	13.8	6.2	1.1
2. รับประทานอาหารร้อนๆ ประสุกใหม่ สะอาด	36.0	41.1	22.5	0.4
3. ปิดปากและจมูกขณะไอ/จาม และล้างมือด้วยสบู่และน้ำหรือแอลกอฮอล์ทันที	29.8	36.7	27.3	6.2
4. ล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่และน้ำสะอาด หรือแอลกอฮอล์เจล อย่างถูกวิธี อย่างน้อย 20 วินาที	47.3	23.6	21.8	7.3
5. เมื่อไปเล่นกับเพื่อนนอกบ้าน แล้วกลับมาถึงบ้าน อาบน้ำทันทีและเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ทันที	51.7	30.9	14.9	2.5
6. ใช้ของส่วนตัว เช่น จาน ช้อนส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดตัวผ้าเช็ดหน้า ร่วมกับผู้อื่น	50.2	17.8	11.6	20.4
7. ให้ล้างมือด้วยสบู่และน้ำหรือแอลกอฮอล์ ก่อนและหลัง เอามือมาสัมผัสใบหน้า ตา จมูก ปาก	7.3	62.2	19.6	10.9
8. ยืน นั่ง เว้นระยะห่างจากผู้อื่น อย่างน้อย 1 เมตร หรือ 1 ช่วงแขน	24.4	33.5	36.0	6.2
9. ไปในแหล่งที่มีคนรวมกันจำนวนมาก เช่น ตลาด ห้างร้าน งานรื่นเริง งานบุญที่วัด	18.5	40.0	22.5	18.9
10. เล่นกีฬาเป็นทีม จับกลุ่มกับเพื่อน เช่น ฟุตบอล วิ่งไล่จับ	64.4	22.9	10.9	1.8
mean = 3.06 SD = .38				

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 (SD = 0.38) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เหมาะสม ได้แก่ การใส่หน้ากากอนามัย/หน้ากากผ้า เวลาออกนอกบ้าน ปฏิบัติเป็นประจำร้อยละ 78.9 และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ยังไม่เหมาะสมของนักเรียน ได้แก่ การใช้ของร่วมกับผู้อื่น และการเล่นกีฬาเป็นทีม จับกลุ่มกับเพื่อน ร้อยละ 50.2 และร้อยละ 64.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275)

ข้อ	คำถามความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	คำตอบ	
		ถูก	ผิด
1	โรคโควิด 19 เริ่มระบาดในเมืองอุฮั่น ประเทศจีน	98.5	1.5

ข้อ	คำถามความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	คำตอบ	
		ถูก	ผิด
2	โรคโควิด 19 สามารถติดต่อจากคนสู่คน โดยแพร่เชื้อโรคผ่านทางละอองเสมหะจากการไอ จาม น้ำมูก น้ำลาย	95.6	4.4
3	โรคโควิด 19 เกิดจากเชื้อไวรัสกลุ่มโคโรนาที่ทำให้มีไข้ และอาการระบบทางเดินหายใจ ได้แก่ ไอ เจ็บคอ เจ็บหน้าอก หรือ เหนื่อย	87.3	12.7
4	โรคโควิด 19 มีระยะฟักตัว 2-14 วัน	86.5	13.5
5	การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และรับประทานอาหารอย่างเพียงพอ ช่วยป้องกันโรคโควิด 19 ได้	69.5	30.5
6	การกักตัวเพื่อสังเกตอาการป่วย มีระยะเวลา 10 วัน	66.9	33.1
7	การงดรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น เป็นวิธีการป้องกันโรคโควิด 19	77.1	22.9
8	การใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือบ่อยๆ และเว้นระยะห่างจากผู้อื่น เป็นการป้องกันโรคโควิด 19 ที่ดีและง่ายที่สุด	98.2	1.8
9	ปัจจุบันยังไม่มียาป้องกันหรือรักษาโรคโควิด 19 โดยเฉพาะ	67.3	32.7
10	สายด่วน 1422 เป็นแหล่งข้อมูลความรู้เรื่องโรคโควิด 19	62.2	37.8
		Mean = 8.09 SD = 1.28	

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.09 (SD = 1.28) เมื่อพิจารณาข้อพบว่าความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างยังไม่ค่อยรู้ ได้แก่ สายด่วน 1422 เป็นแหล่งข้อมูลความรู้เรื่องโรคโควิด 19 ร้อยละ 62.2

ตารางที่ 3 ร้อยละของทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมป้องกันการสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275)

ข้อ	คำถาม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีจุดล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาด	63.3	27.6	7.3	1.1	0.7
2	มีการคัดกรองวัดไข้ ให้กับนักเรียน ครู และผู้เข้ามาติดต่อทุกคน ก่อนเข้าสถานศึกษาหรือไม่	72.7	22.9	3.6	0.7	0
3	มีข้อกำหนดให้นักเรียน ครู และผู้เข้ามาในสถานศึกษาทุกคนต้องสวมหน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัย	74.5	20.7	4.0	0	0.4

ตารางที่ 3 ร้อยละของทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275) (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
4	มีการจัดโต๊ะเรียน เก้าอี้เรียน ที่นั่งในโรงอาหาร ที่นั่งพัก โดยจัดเว้นระยะห่างระหว่างกัน อย่างน้อย 1-2 เมตร (ยึดหลัก Social distancing)	52.4	32.0	11.6	2.5	1.5
5	ลดช่วงเวลาในการทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติหน้าเสาธง	38.5	30.5	22.9	4.0	4.0
6	มีห้องแยกเป็นสัดส่วน สำหรับเฝ้าระวัง และสังเกตนักเรียน ที่มีการป่วยด้วยโรคทางเดินหายใจ	54.5	26.2	12.0	3.3	4.0
Mean = 4.4, SD =0.815						

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.4 (SD = 0.815) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มากที่สุด ได้แก่ มีข้อกำหนดให้นักเรียน ครู และผู้เข้ามาในสถานศึกษาทุกคนต้องสวมหน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัยร้อยละ 74.5

ตารางที่ 4 ร้อยละ ของการได้รับข้อมูลจากสื่อบุคคลและปัจจัยการได้รับข้อมูลจากสื่อโฆษณา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275)

ข้อ	คำถาม	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	เป็น บางครั้ง	ไม่เคย เลย
การได้รับข้อมูลจากสื่อบุคคล					
1	พ่อ/แม่/ผู้ปกครอง/คนในครอบครัว	34.9	32.0	29.1	4.0
2	ญาติ/คนในชุมชน/อสม.	8.0	26.5	40.7	24.8
3	เพื่อน/รุ่นพี่/รุ่นน้อง	9.8	23.3	33.1	33.8
4	เจ้าหน้าที่สาธารณสุข (หมอ พยาบาล)	26.5	27.9	30.5	15.4
5	ครู/พระ	42.2	31.0	16.3	5.5
การได้รับข้อมูลจากสื่อโฆษณา					
6	โทรทัศน์	54.9	23.6	17.5	4.0
7	อินเทอร์เน็ต	35.3	34.5	22.9	7.3

ตารางที่ 4 ร้อยละ ของการได้รับข้อมูลจากสื่อบุคคลและปัจจัยการได้รับข้อมูลจากสื่อโฆษณา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275) (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	เป็น บางครั้ง	ไม่เคย เลย
8	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย/วิทยุ	15.3	18.9	29.1	36.7
9	โปสเตอร์ ป้ายโฆษณา/สติ๊กเกอร์ณรงค์	19.3	28.7	35.6	16.4
10	หนังสือพิมพ์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว	8.7	16.3	31.6	40.4

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลจากสื่อบุคคล ร้อยละ 42.2 จากครู/พระ รองลงมา คือ จากพ่อ/แม่/ผู้ปกครอง/คนในครอบครัว ร้อยละ 34.9 และได้รับข้อมูลจากสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ ร้อยละ 54.9 รองลงมาคือทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 35.3

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275)

ตัวแปรต้น	mean	SD	r	P-value
- ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	8.09	1.28	.193	.001
- การรับรู้ประโยชน์พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	21.97	2.48	.144	.009
- ทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	26.39	2.88	.272	.000
- การได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019จากสื่อบุคคล	13.05	2.72	.276	.000
- การได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019จากสื่อโฆษณา	12.88	2.89	.284	.000

จากตารางที่ 5 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการรับรู้ประโยชน์พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .193, p < 0.01, r = .144, p < 0.01$) ตามลำดับ ทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .272, p < 0.001$) การรับรู้อิทธิพลจากสื่อบุคคล และการรับรู้อิทธิพลจากสื่อโฆษณามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษา ตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .276, p < 0.001, r = .284, p < 0.001$) ตามลำดับ

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยของปัจจัยทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (n = 275)

ปัจจัยทำนาย	b	SE	β	t	p-value
ค่าคงที่	15.408	2.532		6.085	<0.001
- ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	.283	.177	.09	1.601	.111
- การรับรู้ประโยชน์พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	.018	.097	.01	.186	.853
- ทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	.258	.083	.19	3.117	.002
- การได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากสื่อบุคคล	.221	.088	.15	2.528	.012
- การได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากสื่อโฆษณา	.223	.082	.16	2.710	.007
R = .403 R ² = .163 adj.R ² = .147 F _{change} = 10.461					

จากตารางที่ 6 พบว่า อำนาจการทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ปัจจัยการได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากสื่อบุคคล ทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ ปัจจัยทรัพยากรสนับสนุนพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการได้รับข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากสื่อโฆษณา ทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.01$ ทุกตัวแปรร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < 0.001$)

อภิปรายผล

พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดีมาก และพฤติกรรมการป้องกันที่มีค่าร้อยละสูงสุดคือการใส่หน้ากากอนามัย/หน้ากากผ้า เวลาออกนอกบ้าน ปฏิบัติเป็นประจำร้อยละ 78.9 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด - 19 สูงสุด คือการสวมใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งที่ออกจากบ้าน ร้อยละ 96 (waehayi H., 2020)

ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ดังนี้ ความรู้เป็นปัจจัยพื้นฐานของเด็กวัยเรียน ในการใช้ความรู้เข้ามาพิจารณาการตัดสินใจในการเลือกที่จะแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมนั้น สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .28, p < .01$) (Muksing W., Tohyusoh N., Punriddum J., 2016) และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($r = .32$, $p = .000$) (Glomjai T., Kaewjiboon J., Chachvarat T., 2020) ทรัพยากรสนับสนุน เช่น เจลแอลกอฮอล์ ล้างมือ/จุดล้างมือ เป็นต้น จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการสร้างพฤติกรรมล้างมือได้สะดวกขึ้น การได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆทั้งจากบุคคล เช่น พ่อแม่ คุณครู รวมถึงสื่อโฆษณาต่างๆ เช่น โปสเตอร์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นสิ่งช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกิดขึ้น และตัดสินใจในการแสดงพฤติกรรมสุขภาพนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าการได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และการได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่นมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .28$, $p < .01$; 26, $p < .01$) (Muksing W., Tohyusoh N., Punriddum J., 2016)

ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรีได้ร้อยละ 16.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < 0.01$) ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย เกิดพฤติกรรมป้องกันการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้นั้น ควรนำปัจจัยทั้ง 3 อย่าง มาเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมให้นักเรียน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียน เช่น การดูแลนักเรียนเมื่อเล่นด้วยกันเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนล้างมือด้วยสบู่และน้ำหรือแอลกอฮอล์ ก่อนและหลัง เอามือมาสัมผัสใบหน้า ตา จมูก ปากตนเอง เป็นต้น

การนำผลวิจัยไปใช้

การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพนักเรียนในโรงเรียน เกี่ยวกับการป้องกัน ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อ COVID 19 โดยนำข้อมูลไปวางแผนกิจกรรมร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงเรียน เพื่อออกแบบกิจกรรมอนามัยโรงเรียนให้เหมาะสมมากขึ้น โดยเพิ่มเติมการเน้นส่งเสริมการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล การเล่นเป็นทีม หรือการจับกลุ่มกับเพื่อนๆ การส่งเสริมการล้างมือที่ควรปฏิบัติเป็นประจำให้เคยชิน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มาออกแบบโปรแกรมและทดสอบประสิทธิผลของโปรแกรม การส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักเรียนประถมศึกษาต่อไป และศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม ที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และควรนำปัจจัยทั่วไป เช่น เพศ ระดับชั้น เข้ามาวิเคราะห์เพิ่มเติมต่อไป

References

- Chaiyasung P., Yakasem P., Chuthongrat N. (2014). Factors Predicting Food Consumption Behaviors of Overweight Elementary School Students, Grade 4-6. *The Journal of Boromarajonani College of Nursing, Nakhonratchasima*. 20(1): 30-43. (in Thai)
- Department of Disease Control. (2020). *Ministry of Public Health. Corona Virus Infection Diseases 2019*. Retrieved June 10, 2020 from https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/g_km/handout001_12032020.pdf. (in Thai)
- Department of Disease Control. (2020). *Ministry of Public Health. Corona Virus Infection Diseases 2019*. Retrieved June 19, 2020 from <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no168-190663.pdf> (in Thai)
- Green LW., Kreuter MW. (2005). Health program planning: An educational and ecological approach. 4th ed. New York: Emily Barrosse.
- Glomjai T., Kaewjiboon J., Chachvarat T. (2020). Knowledge and Behavior of People regarding Self-care Prevention from Novel Coronavirus 2019 (COVID-19). *Nursing Public Health and Education Journal*. 21(2): 29-39.
- Jantarabenjakul, W. (2020). *Prevention of coronavirus 2019 by Emerging Disease Center, Clinical Chulalongkorn Hospital*. Retrieved June 10, 2020 from <https://www.chula.ac.th/news/27741/>. (in Thai)
- Joseph F. Hair, Jr. William C. Black, Barry J. Babin, Rolph E. (2010). Anderson. Multivariate Data Analysis : A global Perspective. 7th Ed. Upper Saddle River, N.J: London.
- Muksing W., Tohyusoh N., Punriddum J. (2016). Factors Related to Health Care Behavior among School Children in Nakhon Si Thammarat Municipality. *The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health*. 3(3): 65-76.
- McLaughlin, K. A., Hilt, L. M. & Nolen-Hoeksema, S. (2007). Racial/Ethnic Differences in Internalizing and Externalizing Symptoms in Adolescents. *Journal of Abnormal Child Psychology*. 35: 801-816.
- Nitirunguang P., Ua-Kit N. (2013). Factors Predicting of Allergic Symptoms Preventive Behaviors among school-age Children. *Journal of Public Health Nursing*. 27(2): 1-13. (in Thai)
- Stanley, L., David, W. H., Janelle, K., & Stephen, K. L. (1990). Adequacy of sample size in health studies. Chichester: John Wiley & Sons.

- Thairath Online. (2020). *France, 70 cases of COVID – infected people from schools after opening a week*. Retrieved May 19, 2020 from <https://www.thairath.co.th/news/foreign/1847574>. (in Thai)
- Wa, A. (2020). COVID-19 and Learning to Behavioral Modification in Health Today. *Journal of the Health Education Professional Association*. 35(1): 24-29. (in Thai)
- Waehayi H. (2020). Severity Perception and Preventive Behavior on the Coronavirus disease - 2019 among Youth at Sateng-Nok Subdistrict, Muang District, Yala Province. *Academic Journal of Community Public Health*. 6(4): 158-168.